Anul al 56-lea
8 Pagini

EXEMPLARUL In România 3 lei
In străinătate 6 lei

Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării dir. G-le P. T. T. No. 120. 288/932

Nr. 92 Marţi 4 Aprilie 1939
8 Pagini P

ABONAMENTE IN ŢARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful poştal şi valuta

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

UNIVERSUL

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACŢIE: 3.30.15

ABONAMENTE IN ŢARĂ pe un an la UNIVERSUL COPIILOR ZIARUL CĂLĂTORIILOR, VESELIA, RADIO UNIV. şi UNIV. LITERAR câte 220 lei ILUSTR. ROMÂNĂ şi UNIV.-SPORT câte 500 lei

DIRECTOR
ŞI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

Echilibrul preţurilor

Dureroasele constatări făcute de ministerul sănătăţii în cele două mari volume, cari cuprind concluziile ofensivei sanitare făcută pe tot cuprinsul ţării în toamna anului trecut, aduc din nou în discuţie tragica situaţie a păturii celei mai de seamă a populaţiei: ţărănimea.

Mizeria fiziologică, lipsurile materiale şi toate celelalte racile, cari întunecă viaţa unui popor într'o ţară binecuvântată de Dumnezeu cu toate bogăţiile, provin în mare parte din intolerabila disproporţie dintre preţurile pe cari ţărănimea le capătă pentru produsul muncii ei şi preţurile cu cari cumpără lucrurile de care are nevoe.

„Când un ţăran astăzi — precizează darea de seamă a ministerului sănătăţii — trebue să-şi vândă o oae ca să-şi cumpere o căciulă şi produsul dela câteva pogoane de pământ ca să-şi cumpere un plug şi cât timp există acest desacord care îl dărâmă din zi în zi, punându-l în imposibilitate ca prin produsul muncii lui să-şi asigure necesarul vieţii, se mai poate vorbi de o ridicare a valorii capitalului omenesc, se mai poate vorbi de sănătatea lui?"

Judicioasele constatări ale ministerului sănătăţii nu exprimă o stare de lucruri nouă. De nenumărate ori, problema a fost discutată sub toate feţele şi cu toate acestea nu s'au găsit soluţiile necesare spre a împiedeca sistematica exploatare a păturii ţărăneşti.

Se face o vină permanentă din faptul că sătenii nu lucrează pământul după cerinţele agriculturii moderne. Dar cum ar putea face altfel dacă se ia dela început agricultorilor posibilitatea să-şi echilibreze cumpărăturile de unelte potrivit preţurilor rezultate din vânzarea recoltelor?

Cultivând deci primitiv pământul, cu unelte arhaice, fără posibilitate băneească de a avea seminţe selecţionate pentru semănături, recoltele nu vor fi în progres şi rezultatele materiale vor fi aceleaşi ca şi în trecut, perpetuând o situaţie îngrijorătoare din toate punctele de vedere.

De unde să-şi mai ia surplusul de hrană pentru o nutriţie mai bună, mai omenească, cum să-şi îngrijească sănătatea, cum să dea posibilitatea odraslelor să continue învăţătura, dacă munca lor este absorbită de lăcomia nestingherită a intermediarilor ori de aceea a speculatorilor ce vând obiecte industriale?

Chiar în interesul comerţului şi industriei — atât de mult înstrăinate la noi — trebue să facem ca marea massă a populaţiei rurale să aibă mai multă capacitate de cumpărare, pentru că în linii largi nimic nu poate progresa într'o ţară în care 80 la sută din locuitori au standardul de viaţă cel mai redus cu putinţă.

Echilibrul de preţuri între produsul muncii ţărăneşti şi obiectele de care sătenii au nevoe este punctul de plecare pentru cea mai de seamă cale a propăşirii, nu numai pentru populaţia rurală, dar pentru ţara întreagă, pentru viitorul neamului românesc al cărui scut îl formează această ţărănime prea deseori lăsată în voia soartei.

Politica externă a Poloniei

de I. LUGOSIANU

Politica externă a Poloniei — în deosebi de când d. Beck are răspunderea conducerii ei — a căutat să fie o politică de echilibru între Marile Puteri vecine şi de raporturi corecte sau prieteneşti cu celelalte State vecine, în limitele intereselor naţionale poloneze.

In acest scop, indiferent de ideologie sau de metodă, diplomaţia polonează a urmărit să realizeze acest program, care în practică ar fi dus Polonia la o neutralitate de fapt, garantată nu atât din afară, cât dinnăuntru de puternica organizare a apărării ei naţionale.

Regimul politicii externe poloneze este astfel întemeiat în parte pe înţelegeri isvorite din principiul securităţii colective; în parte pe acorduri inspirate de metoda pactelor bilaterale. Alianţa Poloniei cu Franţa — în forma ei de azi — este o anexă a pactului denunţat dela Locarno; pactul de neagresiune cu Sovietele din 1933 este bazat pe definiţia agresorului şi încadrat în pactul Societăţii Naţiunilor; alianţa defensivă „erga omnes" cu România ea însăşi intră în acelaşi cadru juridic.

Pactul de neagresiune, încheiat în Ianuarie 1934 cu Germania, pentru o perioadă de zece ani se întemeiază din potrivă pe concepţia acordurilor bilaterale, preconizată de diplomaţia naţional-socialistă şi fascistă în ultimii cinci ani. Până în ultimele zile diplomaţia polonă părea că se poate bizui pe asigurările conţinute în pactul din 1934, pentru menţinerea unor bune raporturi cu Germania şi nu sunt decât câteva săptămâni de când vizita d-lui von Ribbentrop la Varşovia dăduse o confirmare oficială acestei convingeri.

Pactul bilateral din 1934 cu Reichul german a funcţionat satisfăcător timp de cinci ani. El a putut chiar da — în anumite momente — impresia unei apropieri simţitoare de axa Roma-Berlin a diplomaţiei polone, care a cultivat legăturile cu Italia, consfinţite de curând prin vizita contelui Ciano la Varşovia şi relaţiile cu Ungaria, confirmate de atitudinea comună a celor două ţări cu ocazia crizei cehoslovace din Septembrie 1938 şi de vizita Regentului Hortty la Varşovia, în toamna trecută.

Manifestaţiile antigermane, care au avut loc cu prilejul vizitei contelui Ciano în Polonia şi demonstraţiile patriotice repetate — cele mai multe îndreptate contra Reichului — din ultimele două săptămâni, ca şi afirmaţia din ce în ce mai hotărită a unei politici de uniune naţională şi de înzestrare a armatei arată însă în ce direcţie se îndreaptă temerile Poloniei.

Dispariţia Cehoslovaciei, ca şi anexarea teritoriului Memel la Reich, au creat o situaţie strategică nouă, care a contribuit — cu acea vigoare, pe care o au numai faptele realizate — la emoţia opiniei publice poloneze.

Frontiera comună polono-germană s'a lungit cu mai multe sute de kilometri. Fosta Cehoslovacie nu mai poate juca rolul unui baraj între Reich şi Polonia, ci poate deveni dimpotrivă o bază strategică de prima importanţă pentru o înaintare germană spre răsărit. Zona fortificată destinată să apere Galiţia, care barează deschizătura urmată de calea ferată Viena-Cracovia-Lemberg şi unde sunt situate multe din industriile de război poloneze îşi pierde din importanţa ei. Anexarea Memelului, cu urmările strategice şi economice, pe care le are pentru Lituania, nu rămâne în fine nici ea fără urmări pentru politica baltică a Poloniei.

In această situaţie schimbată, problemele, care despart Polonia de Reichul german mărit, capătă un relief deosebit şi o actualitate, care explică tensiunea polono-germană din ultimele zile. Sugestii germane făcute în ultima săptămână în vederea unor negocieri directe la Berlin spre a examina problema suveranităţii Danzigului, chestia construirii unei autostrade prin coridorul polonez şi atitudinea Poloniei faţă de axa Berlin-Roma, s'au lovit de un refuz al guvernului polon. Acest refuz, la care s'a adăogat impresia produsă de manifestaţiile din Polonia au determinat o publicaţie oficială ca „Deutsche Diplomatisch-Politische Korrespondenz" să scrie că „dacă Polonia ar avea ideia că nu trebue să ţină seama de dreptu-rile vitale şi de onoarea poporului german, acest fapt ar fi regretabil pentru viitoarea desvoltare în spaţiul european şi păgubitor pentru naţiunea poloneză".

O asemenea apreciere dă măsura încordării polono-germane. In această atmosferă guvernul britanic a considerat că situaţia în Europa Orientală ameninţă să devie prea gravă, că nu mai este cazul să se aştepte rezultatul negocierilor cu Sovietele, sau vizita d-lui Beck, care urmează să fie la Londra, în ziua de 3 Aprilie, în vederea unui pact de securitate colectivă şi că trebue să ia imediat atitudine în favoarea Poloniei. Vineri, d. Chamberlain a adus la cunoştinţa Camerei Comunelor, că în aşteptarea rezultatului consultărilor în curs, în cazul unei acţiuni, care ar pune în primejdie limpede independenţa Poloniei şi căreia guvernul polonez ar socoti că este în interesul său vital să-i reziste cu forţele sale naţionale, guvernul Ma-

(Continuare în pagina 2-a)

Victoria generalului Franco

de R. SEIŞANU

Aproape de Puerta del Sol, pe marele drum al Madridului, mulţimea aşteaptă sosirea primelor trupe naţionaliste

Războiul civil din Spania, în urma ocupării de către armatele naţionaliste a Madridului, a Valenciei şi a celorlalte localităţi din teritoriile rămase în stăpânirea republicanilor, a intrat în faza finală. Cum se explică faptul că acest război, început în ziua de 18 Iulie 1936, se sfârşeşte abia acum? Pentru ce operaţiunile militare s'au prelungit atât de mult?

Explicaţia o găsim în condiţiile neobicinuite în care s'a angajat acest război şi în împrejurările particulare în care s'au desfăşurat operaţiunile militare. Problema ce s'a pus spre rezolvare generalului Franco în ziua de 18 Iulie 1936, când el a pornit în fruntea trupelor din Marocul spaniol şi a declarat război guvernului frontului popular din Madrid, a fost una dintre cele mai grele de rezolvat vreodată de un şef militar şi politic.

Trupele de care dispunea în ziua aceea istorică generalul Franco erau în adevăr trupe de elită, încercate în luptele ce le-a susţinut în Maroc împotriva rebelilor indigeni, — sub regimul generalului Primo de Rivera —, dar cu efective foarte reduse şi cu armamente insuficiente. Cum era să întreprindă această mică armată o operaţiune în stil mare, când ea se afla într'o poziţie excentrică şi pe ce ajutoare putea să conteze, când Spania era divizată din cauza tendinţelor autonomiste ale provinciilor sale istorice şi în stare de anarhie, din cauza propagandei şi a acţiunei revoluţionare a comuniştilor? Cu patru luni înainte de izbucnirea războiului civil, comuniştii internaţionali furnizează cadre, arme şi muniţii trupelor revoluţionare din Spania în vederea instaurării, prin forţa armelor, a unei republici iberice sovietice.

Aşa dar, atât sub aspectul geografic şi militar, cât şi sub cel politic şi social, acţiunea întreprinsă de generalul Franco în vara anului 1936 apărea mai mult ca o aventură romantică... De obicei, acţiunea forţelor revoluţionare se desfăşoară chiar în centrele principale politico-militare şi apoi se extinde spre periferie. Generalul Franco a fost nevoit să pornească acţiunea sa, pentru salvarea Spaniei, din afara peninsulei iberice, din Maroc. De acolo a trecut Franco, cu trupele sale, marea, în Spania de sud şi, după ce a ocupat Andaluzia, a început să cucerească pas cu pas terenul, până când să poată face joncţiunea cu trupele amice dela nord, comandate de generalul Mola. In această fază preliminară a războiului, operaţiunile s'au desfăşurat pe două fronturi, — unul la sud şi altul la nord, — care n'au avut alt scop de cât să scurteze distanţa de câteva sute de klm. ce separa armatele naţionaliste. Când aceste armate s'au apropiat şi au ajuns în câmpia centrală, ele au întreprins în vara şi toamna anului 1936 ofensiva împotriva Madridului, care însă n'a reuşit, — fie din cauza insuficienţii armamentului modern, fie din cauza poziţiilor întărite ale „republicanilor".

Ofensiva n'a mai fost reînoită de naţionalişti, de oarece ea ar fi cerut jertfe prea mari.

A mai intervenit şi un considerent puternic de ordin umanitar şi naţional. Generalul Franco n'a voit să supună populaţia Madridului unui bombardament violent, care ar fi avut efecte dezastruoase.

De aceea, în faza a doua a războiului civil, generalul Franco a întreprins operaţiuni în celelalte sectoare, spre a atinge litoralul mării şi a tăia căile principale de comunicaţie şi de aprovizionare ale adversarilor săi. In această fază au intervenit ajutoarele date de trupele voluntare germane şi italiene, naţionaliştilor, şi cele date de brigăzile internaţionale roşii, republicanilor. Cum aprovizionarea trupelor republicane se făcea prin porturile mediteranee şi insulele Baleare, dela est şi sud-est, precum şi prin porturile de pe coasta golfului Gasconiei şi prin trecătorile Pirineilor, dela nord, naţionaliştii au întreprins o serie de operaţiuni combinate, pe uscat şi pe mare, ca să pună stăpânire, atât pe litoralul mărilor şi insulele Baleare, cât şi pe zona frontierei Pirineilor. Intre aceste

(Continuare în pag. 2-a)

Cum este timpul

Inundaţii neobişnuite. — In Martie ploile au căzut în cantităţi-record

Din punct de vedere meteorologic, luna Martie s'a încheiat anul acesta cu un simţitor deficit termic şi cu un apreciabil excedent pleuviometric. Intr'adevăr, în toată ţara temperaturile au prezentat valori mai scăzute ca cele ce se înregistrează în mod normal, iar ploile au căzut în cantităţi cu totul neobişnuite, am putea spune chiar excepţionale.

Lucrul acesta s'a petrecut dealtfel nu numai la noi, ci şi în ţările vecine. Intreaga Europă centrală a prezentat un timp mai rece şi mult mai ploios ca de obicei. Faptul se explică printr'o invazie continuă de aer oceanic, umed şi rece, care scurgându-se dinspre Marea Nordului a străbătut regiunile din centrul continentului, determinând pretutindeni ploi abundente şi frig. Din cauza temperaturilor coborîte, mai cu seamă în cursul decadei a doua din Martie, precipitaţiunile s'au transformat în ninsoare, producându-se în unele zile adevărate averse de zăpadă. In Iugoslavia, de exemplu, s'a înregistrat în această perioadă un timp extrem de rău, care a durat câteva zile.

PLOI NEOBISNUIT DE ABUNDENTE

La noi în ţară ploile au căzut în cantităţi neobişnuit de mari. De aci revărsări de râuri şi inundaţii.

In contrast cu cei 43 de mm., ce cad în mod obişnuit, în cursul lunii Martie, la Bucureşti, anul acesta s'au strâns în Martie, la Bucureşti 102,6 mm. de apă. Această cantitate cu totul excepţională reprezintă un adevărat record. Intr'adevăr, este cea mai mare cantitate de apă căzută în luna Martie a ultimilor 40 de ani. Dela 1899 şi până azi nu s'a mai semnalat niciodată, în această epocă a anului, o lună atât de ploioasă, iar de când se fac observaţiuni meteorologice la noi în ţară numai o singură dată această cantitate a fost depăşită şi anume în Martie 1892 când s'au strâns 118 mm.

In mod normal în Martie se semnalează 9 zile cu ploaie. Anul acesta au fost 20, dintre care 5 zile cu zăpadă şi alte 2 cu lapoviţă. Diferenţa este şi aci isbitoare.

Şi situaţia aceasta n'a fost numai la Bucureşti, ci în toată ţara. Pretutindeni ploile au căzut în cantităţi neobişnuit de mari.

Din punct de vedere al temperaturilor, avem deasemenea de semnalat abateri dela valorile ce se înregistrează în mod normal. La Bucureşti temperatura mijlocie a lunei Martie a. c., a fost de $3^{0}9$ C faţă de $+5^{0}$ C cât este normal, ceeace reprezintă aşa dar un deficit de $1^{0},1$.

SITUAŢIA ATMOSFERICA

In ultimele 2 zile ploile s'au redus mult, ele căzând numai pe alocuri în sudul ţării şi Dobrogea. Situaţia atmosferică este în curs de transformare, dar pentru un moment invazia de aer maritim încă mai continuă, ceeace înseamnă probabilitate de ploi cu caracter local. Vom vedea peste câteva zile care va fi evoluţia timpului.

S'a prăbuşit o tribună cu spectatori la sport

19 RANIŢI ŞI UN MORT

Londra, 1 Aprilie (Rador). — Azi după amiază s'a prăbuşit, la Rochdale, o tribună cu 1500 persoane, care asistau la un match de foot-ball.

Sunt 19 răniţi, dintre care (trei femei şi cinci bărbaţi) se află în stare gravă.

Unul din răniţi a murit îndată după ce a fost internat în spital.

——xXO■OXx——

NOTE

Vine primăvara!..

Spre bucuria poporului nevoiaş, iată primăvara vestindu-se mai de vreme decât era aşteptată! Soarele amiezii, gonind păcla dimineţii, varsă aur subţire peste lume, scoţând din umede adâncuri rămele şi greerii şi momind broasca pe mal să se'ncălzească lângă iarba mijindă... Vine primăvara, cu lumină blândă şi cu dor de ducă, sădind în inimi nostalgia depărtatului neştiut...

Lumea largă, — minunata carte în care Dumnezeu îşi înseamnă permanenta prezenţă, — ne chiamă îmbiindu-ne cu glas prelung, plin de visul a tot ceeace este şi vrea să existe şi pentru noi...

Sprijineşte-te pe mână, cu ochii închişi, cap frământat de aduceriaminte!...

Iată o singuratică navă, legănându-se pe'ntinsul răscolit al valurilor fără odihnă, şi, la prova, — abia existent în acest infinit de ape şi de cer, — stând îngândurat, un om trăind doar în tristeţile şi uimirile lui...

Păşiţi domol şi tăcute, cuminţi cămile cu ochi blânzi; cu gâtul în mărgele albastre şi în nesfârşit sunet argintiu de clopoţei; păşiţi pe lângă oameni în burnuz, spre deşertul nisipos, scânteetor sub arşiţa vie, lăsând în urmă bizarele piramide şi milenarele lor taine nedescifrate...

Vino, acum, dincoace, unde colţurile de dantelă ale fiordurilor, — scobite de turburele ape vinete ale nordului, — dorm încremenite parcă pe vecie... Maşina zburătoare, spărgând ziduri de ceaţă şi duduind prin grindină, peste piscuri înfăşurate în fum albăstriu, a ieşit la luminiş, şi, dinăuntrul ei, un nebun priveşte gheţurile mute, ţipându-şi uimirea într'o exclamaţie de neînfăţişat în limbaj omenesc...

Vine primăvara... Şi plânge, în atâţia din noi, nefericitul a cărui tragedie Sainte Beuve o fixă într'un singur şi sfâşietor rând: „...naître, vivre et mourir, dans la même maison." — *M. Negru*

FLORIILE

Florii!... Albastru cer. Vacanţă.
Şi smeul cu vâlietoare...
In ori-ce mugur e-o speranţă
Şi-albina e un strop de soare...
E ciripit de rândunică
Ce ne vesteşte-o viaţă nouă
Şi-un cântec glorios despică
Mireasma florilor ce plouă...

Florii!... Bine-aţi venit, Florii,
Cu clopote ce cântă'n soare...
E-a primăverii sărbătoare...
In suflet cântă ciocârlii
Şi'n ori-ce ram, în ori-ce floare
Renasc nădejdi biruitoare...
Bine-aţi venit, Florii!

Bine-aţi venit cu mirodenii
Şi sfinte clopote de denii...

Pe luncă salcia pletoasă
Ca'n vis se leagănă'n lumină
Şi fie-care ram anină
Beteală blondă de mireasă...
Pădurea-acum e o fanfară
De strălucite melodii
Şi mila Domnului coboară
Cu soarele de primăvară
Să înflorească 'ntreaga ţară...
Bine-aţi venit, Florii!

MIRCEA DEM. RĂDULESCU

Citiţi la Ultima Oră:

Discursul cancelarului Hitler la Wilhelmshaven

Portul Memel va fi transformat într'o cetate puternică

Berlin, 1 (Radio-Central). — **„Danziger Vorposten" anunţă că postul Memel va fi transformat în cea mai puternică fortăreaţă din Marea Baltică.**

Mai multe vase de război, dintre cele cari au însoţit pe cancelarul Hitler în călătoria sa spre Memel, au rămas în acest port. Zilele acestea, vor mai sosi şi alte vase de război la Memel. In oraş au sosit şi puternice detaşamente de artilerie.

Vânătoare de lupi cu avionul

Berlin, 1 (Radio-Central). — Din Helsinki se anunţă:

Spre a scăpa Finlanda de Nord de numeroasele haite de lupi, cari au pricinuit locuitorilor mari pagube, făcând chiar şi victime omeneşti, guvernul a trimis două avioane militare pentru vânătoarea lupilor.

Avioanele descoperind haitele de lupi, au coborît la o înălţime mică şi au tras cu mitralierele, omorînd numeroşi lupi.

D. Daladier, rostindu-şi discursul, la postul de radio Paris

Situaţia terenurilor inundate din jud. Arad

Două victime omeneşti.— Câteva sate izolate

Arad, 31 Martie

După ştiri primite în cursul zilei de azi din judeţ, apele revărsate au început să se retragă, lăsând în urma lor numai jale.

Din rapoartele sosite la autorităţi rezultă că eri, apele Crişului alb au atins apogeul, revărsându-se pe teritorii imense. Astfel, lunca Crişului Alb, mărginită de satele Almaş, Bonteşti, Cil, Dieci, Revetiş şi Gurahonţ, a fost în întregime acoperită de ape, tot astfel şoseaua şi linia ferată. Circulaţia este suspendată, satele — aşezate pe înălţimi — fiind complect izolate de restul lumii.

Dela Almaş până la Paulina, terenurile inundate sunt mai puţin însemnate, însă de aici înainte, hotarele Butenilor, Sebişului, Bârsei, etc., au fost aproape complect acoperite cu apă.

La Buteni, apele Crişului au făcut şi victime omeneşti. Rezervistul Mihail Kapitany din Braşov şi Toma Kiss din Arad, voind să plece cu orice preţ din Buteni la gara din Sebiş, spre a lua trenul de Arad, au hotărât să treacă înot distanţa dintre moara Juranyi din Buteni şi podul Crişului. Au fost însă luaţi de apă, încât abia au avut timpul să se urce într'un pom. Populaţia deşi a încercat să le vină în ajutor nu a putut deoarece bărcile au fost luate de ape. După o noapte petrecută în pom, cei doui rezervişti au fost găsiţi azi dimineaţă morţi.

Pe linia Arad-Brad, trenurile nu circulă decât până la Sebiş.

Pe Valea Mureşului, apele acestuia s'au retras în mare măsură, astfel că pericolul a fost înlăturat.

In general, situaţia actuală a apelor indică întoarcerea lor la matcă.

LA BAIA DE CRIŞ

Baia de Criş, 31 Martie

In seara de 29 c., pe la orele 9½, o mare rupere de nori s'a abătut asupra regiunei Baia de Criş. In mai puţin de 45 minute puhoiul de apă a inundat străzile târguşorului nostru, luând tot ce întâlnea în cale. Apa a intrat în pivniţe şi în casele din cartierele mai joase, pricinuindu-le mari stricăciuni.

Crişul Alb, eşind din vad său, a inundat întreaga semănătură de toamnă. In mai multe locuri n'a rămas nimic.

Pagube sânt enorme.

Comuna Rişca a fost izolată timp de 24 ore. Populaţia a trecut prin momente critice. Linia ferată Brad-Arad a fost ruptă şi terasamentul spălat în 6 locuri până la staţia Sebeş. Circulaţia pe această linie este întreruptă până la noi ordine.

In comuna Vaţa de jos, apa a intrat în prăvălia comerciantului Gurban Pătru, cauzându-i pagube de 150.000 lei.

Primăria comunală Baia de Criş este rugată să ia urgente măsuri pentru repararea canalului de irigaţie de pe str. Avram Iancu care în urma puhoiului de apă lasă foarte mult de dorit. Deasemeni, pentru ridicarea nămolului depus de apă pe str. Romană.

Pagubele inundaţiilor la Dobriceni (Romanaţi)

31 Martie

Ultimele ploi au mărit atât de mult râul Olteţul, încât apele au ieşit din albie şi s'au revărsat peste sat, făcând pagube însemnate locuitorilor.

Sătenii: M. Ghiocel, Maria Budică, Marin Budică şi D. Buzatu, au fost nevoiţi să-şi părăsească locuinţele, fiind cuprinse de ape.

Mai multor săteni li s'au distrus curţile, grajdurile şi sobele din case. Pagube însemnate a suferit şi d. T. Teodorini, proprietar.

Deasemenea, au fost distruse de ape apărătorile, făcute de Serviciul apelor vara trecută la biserica „Ff. Treime", sfântul locaş, rămânând iarăşi în primejdie.

Inundaţii atât de mari n'am mai avut din anul 1919, când au fost distruse monumentala biserică „Cuv. Paraschiva" şi cimitirul satului Dobriceni.

De atunci până în prezent, râul Olteţul, în fiecare an, s'a înfipt spre sat cu zeci de metri.

Câţiva săteni şi-au mutat gospodăriile.

A fost distrusă complet şoseaua ce leagă satele Dobriceni şi Preoteşti.

Apele au făcut să se prăbuşească o parte a dealului, pe care se aflau plantaţii de vii şi salcâmi.

Intrucât apa tinde să distrugă întreaga comună, sătenii trăesc momente de groază de câte ori plouă peste măsură.

Autorităţile comunale au cerut ajutor Serviciului apelor şi d-lui rezident regal al ţinutului Olt.

vălească